26/07/2020

Υπεβλήθη στο βασανιστήριο της εξόρυξης των οφθαλμών της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά το διήμερο 25 και 26 Ιουλίου εορτάστηκε η ιερά μνήμη της Αγίας Παρασκευής. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Βεροίας. " Αυτή την αγία μεγα-λο-μάρτυρα τιμούμε και εμείς σήμερα, στον ιερό αυτόν ναό που είναι αφιερω-μένος στη μνήμη της και ταυτό-χρονα αναμιμνη-σκο-με-θα των βα-σα-νιστηρίων που υπέστη για χάρη του Χρι-στού. Ένα μάλιστα από τα πολλά βα-σανιστή-ρια στα οποία υπε-βλη-θη η αγία Παρα-σκευή είναι, σύμφωνα με τον βίο της, και η εξόρυξη των οφθαλμών της, γι' αυτό και έλαβε ειδική χάρη από τον Θεό να θε-ρα-πεύει τις ασθένειες των ο-φθαλ-μων όλων εκεί-νων που επικα-λού-νται τη χάρη και τη βοήθειά της" είπε, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

Το πρωί της Κυριακής λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στον Κοπανό Ναούσης και τέλεσε την εις πρεσβύτερον χειροτονία του έγγαμου Διακόνου και Θεολόγου π. Λουκά Πέκαλη.

© IMBNK Γραφείο Τύπου

© IMBNK Γραφείο Τύπου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου

Ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του στον Εσπερινό της εορτής τόνισε:

«Παρασκευή ἡ σοφή, Ἀντω-νί-νου τὸ φρύαγ-μα, ἀνδρικῶς κα-τέ-βα-λες, προθύμως ἐναθλή-σα-σα». Μέ αὐτά τά λόγια προσφωνεῖ ὁ ἱερός ὑ-μνο-γράφος τήν ἑορ-τα-ζομέ-νη σήμερα ἁγία ἔν-δοξο καί ἀθλη-φόρο με-γα-λομάρτυρα Πα-ρα--σκευή πού παρά τό νεα-ρό τῆς ἡλι-κίας της διέ-θετε καί τή σοφία καί τή γεν-ναιότητα γιά νά μεί-νει μέχρι τέ-λους στα--θερή καί ἀκλόνητη στήν πίστη της στόν Χριστό, ὑπομέ-νο-ντας μέ θάρρος καί καρτερία τό μαρτύριο, ὥστε νά ἀπολαύσει στή συνέ-χεια τόν στέφανο τῆς δικαι-οσύνης ἀπό τά χέρια τοῦ ἀθλοθέ-του καί ἀγωνο-θέτου Χρι-στοῦ.

Αὐτή τήν ἁγία μεγα-λο-μάρτυρα τιμοῦμε καί ἐμεῖς σήμερα, στόν ἱερό αὐτόν ναό πού εἶναι ἀφιερω-μένος στή μνήμη της καί ταυτό-χρονα ἀναμιμνη-σκό-με-θα τῶν

βα-σα-νιστηρίων πού ὑπέστη γιά χάρη τοῦ Χρι-στοῦ.

Ἕνα μάλιστα ἀπό τά πολλά βα-σανιστή-ρια στά ὁποῖα ὑπε-βλή-θη ἡ ἁγία Παρα-σκευή εἶναι, σύμφωνα μέ τόν βίο της, καί ἡ ἐξόρυξη τῶν ὀφθαλμῶν της, γι’ αὐτό καί ἔλαβε εἰδική χάρη ἀπό τόν Θεό νά θε-ρα-πεύει τίς ἀσθένειες τῶν ὀ-φθαλ-μῶν ὅλων ἐκεί-νων πού ἐπικα-λοῦ-νται τή χάρη καί τή βοήθειά της.

Ἡ εἰδική αὐτή χάρη τῆς ἁγίας μεγαλο-μάρ-τυ-ρος Παρασκευῆς δί-δει καί σέ μᾶς σή--μερα τήν εὐ-καιρία νά ἀναλο-γισθοῦμε κατά πόσο οἱ πνευματικοί μας ὀ-φθαλ--μοί, πού εἶναι πιό ἀξιόλογοι ἀπό τούς φυ-σι-κούς, ἔχουν τήν ἀπαι-τούμενη ὀξυδέρκεια καί μπο-ροῦν νά βλέ-πουν καί νά διακρί-νουν ὅσα πρέ-πει ἤ πάσχουν καί δέν δια-κρί-νουν ὅσα χρειάζεται νά βλέπου-με, ἔτσι ὥστε νά μπο-ροῦμε ἀφενός νά ἀξιο--ποι-οῦ-με τίς χρήσιμες γιά τή ζωή μας πλη-ροφορίες καί ἐμπει-ρίες καί ἀφετέρου νά ἀπο-φεύ-γου-με ὅσα εἶναι ἐπικίνδυνα, δυσάρε-στα, ἁμαρ-τωλά καί ἀντίθετα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τά φυ-σικά μάτια γιά νά βλέ-πουμε ὅσα ὑπάρ-χουν καί συμ-βαί-νουν γύρω μας καί μέ τή βοή-θειά τους νά ἐξυ-πη-ρετού-με-θα στίς βιο-τι-κές μας ἀνά-γκες. Μᾶς ἔδωσε ὅμως καί τούς πνευ-μα-τικούς ὀφθαλ-μούς γιά νά βλέ--πουμε πρω-τί-στως τόν Θεό ἀλλά καί κα-τά δεύτερο λό-γο νά δια-κρί-νουμε ὅσα εἶναι ὠφέ-λιμα καί χρήσιμα γιά τήν πνευ-ματική μας πρό-οδο.

Γι’ αὐτό, λοιπόν, θά πρέπει καί ἐμεῖς νά φροντίζουμε ὄχι μόνο τήν ὑγεία τῶν σω-μα-τικῶν μας ὀφθαλ-μῶν ἀλλά καί τῶν πνευ-μα-τικῶν μας. Καί ὑγεία τῶν πνευμα-τικῶν ὀφθαλ--μῶν σημαί-νει πνευ-ματική διάκριση καί πνευματική ὀξυ-δέρ-κεια. Ὅταν τά πνευμα-τικά μας μάτια εἶναι καθαρά καί ἐξα-γνι--σμέ-να τότε μπο-ροῦν νά διακρί-νουν ποιό εἶ-ναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ σέ κάθε περίσταση καί στιγ-μή τῆς ζωῆς μας. Ὅταν τά πνευ-ματικά μας μά-τια εἶναι ὑγιῆ, τότε μπορ-οῦν νά διακρί-νουν τό καλό ἀπό τό κακό, τό ἀληθινό ἀπό τό ψεύτι-κο, τήν ἀγαθή ἀπό τήν πο-νη-ρή πρόθε-ση, μποροῦν νά διακρί-νουν τούς πειρασμούς καί τίς παγίδες τοῦ πο-νηροῦ, ὥστε νά προφυ-λαχθοῦμε ἀπό αὐτές καί νά τίς ἀποφύγουμε.

Ὁ Θεός μᾶς χάρισε τά πνευ-μα-τι-κά μάτια γιά νά βλέπουμε τήν ἀλή-θεια πίσω ἀπό τήν αἰ-σθη-τή πλευ-ρά τῶν πραγ--μάτων καί τῶν γεγονότων, γιά νά ἀνα-λύουμε τό πα-ρελ-θόν, τή ζωή μας, τήν ἱστορία καί νά δι-δα-σκό-μεθα ἀπό τά λάθη καί τίς παρα-λείψεις μας, ἀπό τίς πτώσεις καί τίς ἁμαρ---τίες μας καί νά εἴμαστε πιό προσεκτι-κοί στό μέλλον. Μᾶς χά-ρισε ὁ Θεός τά πνευ--μα-τικά μάτια γιά νά μπο-ροῦ-με νά διακρί-νουμε τίς ἀνάγκες, τίς ἀδυναμίες καί τίς ἰδι-αι-τερότητες τῶν ἀδελ-φῶν μας καί νά τίς ἀντι-μετω-πίζουμε μέ ἀγά-πη, κατανόηση καί ὑπομονή. Μᾶς χάρισε ὁ Θεός τά πνευ-μα-τικά μά-τια γιά νά μποροῦ-με νά

βλέ-που-με μέ εὐκρί-νεια τήν πνευ-ματική μας κα-τά-σταση, ὥστε νά δια-κρίνουμε τά ση-μεῖα τοῦ ἑαυτοῦ μας τά ὁποῖα χρειάζο-νται ἀνα-μόρ-φω-ση καί βελτίωση. Γιατί ὅποιος μπο-ρεῖ νά δεῖ τόν ἐσωτε-ρι-κό του κόσμο κα-θαρά, ὅποιος μπο-ρεῖ νά δεῖ τίς ἀδυ-ναμίες, τά ἐλατ-τώματά του, τά πάθη του, ἀλλά καί νά ἐξετάσει τίς προθέσεις καί τίς δια-θέσεις καί τούς λογι-σμούς του, πού δέν εἶ-ναι ὁρατά στούς ἀν-θρώ-πους γύρω του ἀλ-λά ἐνυπάρ-χουν στήν ψυχή του, μόνο αὐ-τός μπο-ρεῖ ἀφενός νά προ-οδεύσει ὁ ἴδιος πνευμα-τικά καί ἀφε-τέρου νά εἶναι ἐπιεικής καί συγ-κα-τα-βατικός μέ τούς συνανθρώπους του.

Νά, ποιά εἶναι ἡ χρη-σιμότητα καί ἡ σπουδαιό-τη-τα τῶν πνευ-μα-τικῶν ὀφθαλ--μῶν, γιά τήν ὀξυ-δέρκεια τῶν ὁποί-ων θά πρέπει νά ἐνδιαφε-ρόμεθα καί νά φρο-ντίζουμε ὅλοι μας. Ἡ καθαρό-τητα τῆς ψυ-χῆς, ὅπως εἶπα καί προη-γου-μένως, εἶναι αὐτή πού ἐξασφα-λίζει καί τήν ἱκα-νότητα τῶν πνευ-ματικῶν ὀφθαλ-μῶν νά βλέ--πουν μέ εὐκρί-νεια.

Σ’ αὐτήν θά πρέπει νά προσθέ-σουμε τή μελέ-τη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πού ὡς φῶς φω-τίζει ὄχι μό-νο τόν δρόμο τῆς ζωῆς μας ἀλλά καί τά πνευματικά μάτια μας, ὥστε καί νά βλέπουν κα-θαρά ἀλλά καί νά εἶναι πάντοτε ἄγρυπνα, ἐκτελῶντας τήν ἐντο-λή τοῦ Θεοῦ «γρηγορεῖτε … ἵνα μή εἰσέλ-θη-τε εἰς πειρασμόν».

Καί ὡς ὑπόδειγμα ἐγρη-γόρ-σεως προβάλ-λει σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας τήν ἑορταζο-μένη ἁγία Παρα-σκευή, ἡ ὁ-ποία διατή-ρησε σέ ὅλη της τή ζωή καί τά σαρ-κικά καί τά πνευματικά της μάτια καθαρά ἀπό κάθε ἁμαρ-τωλό καί ὑλικό θέαμα καί ὑπέ-μεινε τήν ἀπώλεια τῶν αἰσθη-τῶν ὀφθαλμῶν γιά νά μπο-ρεῖ νά βλέπει αἰωνίως μέ τά πνευ-ματικά της μάτια τόν Χριστό καί νά ἀπολαμ-βάνει τή δόξα τοῦ οὐ-ρανοῦ.

Γι’ αὐτό καί ἄς παρα-κα-λέ-σουμε σή-μερα τήν ἁγία Παρα-σκευή νά μᾶς χα-ρίζει τήν ὑγεία καί τήν καθα-ρό-τητα τῶν πνευμα-τι-κῶν μας ὀφθαλ-μῶν, γιά νά μπο-ροῦμε σ’ αὐτή τή ζωή νά βαδί-ζου-με στόν δρό-μο τοῦ Θεοῦ καί στή μέλ-λουσα νά ἀπολαύ-σουμε μαζί της «ἅ ἡτοί-μασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγα-πῶσιν αὐτόν».

Επίσης κατά την ομιλία του πριν την εις πρεσβύτερον χειροτονία του π. Λουκά Πέκαλη ο Σεβασμιώτατος τόνισε: «Πάντες γάρ υἱοί Θεοῦ ἐστε διά τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Τή σημασία τῆς ἐν Χριστῷ πί-στεως ἀναδεικνύει ὁ πρωτοκορυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦλος στό ἀπο-στολικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσα-με σήμερα ἀπό τήν πρός Γαλάτας ἐπιστολή του.

Πρίν ἀπό τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο, λέγει ὁ ἀπόστολος, αὐτό πού ὑπῆρχε ἦταν ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο καλοῦντο οἱ ἄν-θρωποι νά ἐφαρμόσουν. Ὑπῆρχαν οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τίς ὁποῖες ἔδωσε στούς ἀνθρώπους διά τοῦ Μωυσέως καί

τῶν προφητῶν του, προκειμένου νά τούς προετοιμάσει γιά τήν πίστη, αὐτήν πού θά κή-ρυττε ὁ Χριστός, τήν πίστη στόν τρια-δικό Θεό πού θά δίδασκε μέ τό Εὐαγγέλιό του.

Αὐτή ἡ πίστη ἀπελευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν νόμο καί τόν ὁδηγεῖ νά βαδίζει στή ζωή του σύμ-φωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τίς ὁποῖες ἐφαρμόζει ὄχι ἀπό φόβο ἀλλά ἀγά-πη στόν Θεό, ἀπό ἀγάπη πρός Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος «τοσοῦτον ἠγά-πησεν τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν», καί κατέστησε τούς πιστεύοντας σέ Αὐτόν υἱούς καί κληρονόμους τῆς βασιλείας του.

Αὐτή τήν πίστη διέθετε καί ἡ ἑορταζομένη σήμερα καί τιμωμέ-νη ἰδιαιτέρως στήν ἐνορία σας καί στόν ἀφιερωμένο στή χάρη της ἱερό αὐτό ναό, ἁγία μεγαλομάρτυς καί ἀθληφόρος Παρασκευή.

Διέθετε πίστη στόν Χριστό καί γι᾽ αὐτό ἀπό τή νεανική της ἡλικία ἐργάσθηκε τά ἔργα τῆς πίστεως, προσφέροντας τή μεγάλη περιου-σία τήν ὁποία κληρονόμησε ἀπό τούς γονεῖς της στούς πτωχούς καί ἐνδεεῖς ἀδελφούς της καί ἀφιερώ-νοντας τόν ἑαυτό της στή διακο-νία τῆς Ἐκκλησίας, στή μέριμνα τῶν ἀσθενῶν καί στήν ἱεραποστο-λή.

Διέθετε πίστη στόν Χριστό ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Παρασκευή, γι᾽ αὐ-τό καί ὅταν ὁ Ρωμαῖος αὐτοκρά-το-ρας, ὁ ὁποῖος πληροφορήθηκε τή δράση της, τήν κάλεσε σέ ἀπολο-γία καί τῆς ζήτησε νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό, ἐκείνη ἐπέλεξε τό μαρτύ-ριο προκειμένου νά μήν ἀρνηθεῖ τήν πίστη της καί νά μήν χωρισθεῖ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἀδια-φορώντας γιά τά ἀνταλλάγματα πού τῆς προσέφερε ὁ αὐτοκρά-το-ρας καί θεωρώντας πιό σπουδαῖο ἀπό ὅλα αὐτά τήν τιμή νά εἶναι τέκνο Θεοῦ «διά τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Καί ἔτσι ἀξιώ-θηκε διά τοῦ μαρτυ-ρίου της νά ἀπολαμβάνει στόν οὐρα-νό τή μα-κα-ριότητα τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ αἰωνίως.

Εἶναι ὄντως μεγάλο προνόμιο αὐ-τό πού μᾶς προσφέρει ἡ πίστη στόν Χριστό καί λαμβάνουμε διά τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, νά εἴμεθα, δηλαδή, «υἱοί Θεοῦ διά τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Εἶναι ὅμως ἀκόμη μεγαλύτερη ἡ δωρεά τήν ὁποία σοῦ προσφέρει σήμερα ὁ Χριστός διά τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἐπι-σκό-που σου, ὁ ὁποῖος θά σοῦ μετα-δώσει σέ λίγο διά τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο θά κατέλθει, τή χάρη τῆς ἱερωσύνης καί θά σέ καταστήσει δι᾽ αὐτῆς οἰκονόμο τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι μεγάλη ἡ δωρεά, ἡ τιμή καί ἡ εὐθύνη τήν ὁποία θά λάβεις σέ λίγο, διότι ὁ Θεός σέ καθιστᾶ συ-νερ-γό του στή σωτηρία τῶν τέ-κνων του· σέ καθιστᾶ ὄρ-γα-νό του γιά νά διακονεῖς τά ἱερά καί φρι-κτά μυστήριά του, στά ὁ-ποῖα μέ

τρόμο παρακύπτουν οἱ ἅγιοι ἄγγε-λοι, καλύπτοντας τά πρό-σωπά τους· σέ καθιστᾶ ποιμένα τῶν λο-γικῶν του προβάτων γιά νά τά ὁδηγεῖς εἰς νομάς σωτη-ρί-ους.

Ὁ Θεός σέ ἀξιώνει αὐτῆς τῆς τι-μῆς καί τῆς χάριτος προσβλέ-ποντας στήν ἀγάπη σου καί στήν πίστη τήν ὁποία ἔχεις ἀπό τά παιδικά σου χρόνια στήν ψυχή σου, ἀλλά καί τόν πόθο σου γιά τήν ἱερωσύνη.

Ἀπό σήμερα ὅμως πού θά λάβεις αὐτή τή χάρη, θά πρέπει νά ἀγω-νίζεσαι διαρκῶς καί περισσότερο γιά νά αὐξάνεις καί τήν πίστη καί τήν ἀγάπη σου στόν Θεό. Θά πρέ-πει νά ἀγωνίζεσαι γιά νά καθαί-ρεις τόν ἑαυτό σου μέ τήν ταπεί-νωση, μέ τήν ὑπακοή στήν Ἐκ-κλη-σία καί τόν Ἐπίσκοπό σου, μέ τήν προθυμία γιά τό ἔργο τοῦ Θεοῦ, μέ τόν ζῆλο σου γιά τή θεία λατρεία, ὥστε νά ἁγιάζεσαι καί νά δια-κο-νεῖς κατά τό δυνατόν «ἀκατα-γνώ-στως καί ἀπροσκόπτως» τόν Θεό, νά ἐγγίζεις τήν Ἁγία Τράπεζα καί νά ἀγγίζεις τό Σῶμα τοῦ Κυρίου μας «ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως» σου.

Δέν θά πρέπει νά ξεχνᾶς ὅμως ὅτι ἡ ζωή τοῦ ἱερέως δέν εἶναι μία εὔκολη καί ἄνετη ζωή. Ἔχει καί δυσκολίες καί πόνους καί θλίψεις, γι᾽ αὐτό καί χρειάζεται περισσό-τε-ρη πίστη καί περισσότερη ἀγάπη πρός τόν Θεό, ἀπό τόν ὁποῖο θά ἀντλεῖς καί τή δύναμη νά ὑπερ-βαίνεις τά ἐμπόδια καί νά συνεχί-ζεις, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα φέρεις καί ὁ ὁποῖος ὑπέμεινε πολλές καί μεγάλες δοκιμασίες καί μαρτύρια, ἀλλά δέν ἔπαυσε ποτέ νά διακονεῖ τόν Θεό, τήν Ἐκκλησία καί τούς ἀνθρώπους μέ αὐταπάρνηση καί αὐτοθυσία.

Στή διακονία σου θά σέ στηρίζουν πάντοτε οἱ δικές μου πατρικές εὐχές, πού σέ γνωρίζω παιδιόθεν, πού ἀκούμπησες στό ὠμόφορό μου τίς ἁμαρτίες, τίς ἀδυναμίες σου καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ σέ κατηύθυνε διά τοῦ Ἐπισκόπου, ὅπως καί οἱ εὐχές ὅλων τῶν συμπροσευχομένων σήμερα πα-τέρων, τῶν κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί ἰδίως τοῦ π. Γεωργίου ὁ ὁποῖος τόσα χρόνια σέ ἔχει βοηθό καί ὡς λαϊκό καί αὐτή τή χρονιά ὡς διάκονο, ἐπίσης τῶν οἰκείων, τῶν γονέων καί τῶν φίλων σου καί εὔχομαι ἀπό καρδίας, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τή συμπα-ρά-στα-ση τῆς εὐλαβοῦς σου συζύ-γου, τῆς Κατερίνας, νά ἀξιωθεῖς νά ἀποδειχθεῖς ἄξιος τῆς τιμῆς πού σοῦ κάνει σήμερα ὁ Θεός καί νά εὐαρεστή-σεις ἐνώπιον του γιά νά ἀπολαύ-σεις καί σύ τόν μισθό τῶν πιστῶν καί φρονίμων οἰκονόμων του. Εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου γιά νά λάβεις τόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ

© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου